

срѣщу насъ тогава само трѣбва да говоримъ и да излазями съ храбростъ отпреди му; учете са отъ Езоповитѣ басни, че по-напредъ трѣбва да убиемъ мечката и послѣ да дѣлимъ кожата ѝ.“

47.

Превождане иностранны книги на русскій языкъ.

Въ първитѣ години на Петровото царуване, освѣнъ черковнитѣ други преписани и напечатани книги не е имало; всичкитѣ творения на знаменититѣ черковни учители: св. Василия Великий, Григория Богослова, Иоанна Златоустаго и други били преведени отъ гърцки и латински; съществували тоже лѣтописи отъ Никина, Нестора и други, късаючи са до древната русска история: но всичко било въ рѣкописъ по мѣнастиритѣ и въ разни частни и придворни библиотеки; напечатано нищо и никждѣ. Колкото са касае до научни и художествени книги, тѣ не са съществували нето въ рѣкописъ, нето напечатани. Петъръ забѣлѣжилъ тозъ голѣмъ недостатъкъ и съ голѣмо усърдие са старалъ да изнамери цѣръ и удовлетворение. Единствено за туй, той заповѣдалъ преди всичко да са преведатъ, напечататъ и даромъ раздадатъ на народа книги, които били могли да го научатъ началнитѣ основания и необходимостта на науката и искуството; Петъръ самъ избиралъ книги за превождане и печатание, той билъ вѣщъ въ тѣзъ работа: туй можемъ да заключимъ не отъ друго освѣнъ отъ издаденитѣ въ негово време и по негова заповѣдь книги, производство на тогавашнитѣ иностранны классически автори.